

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/99/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.289/2025/5. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók (a továbbiakban: indítványozó1 és indítványozó2) jogi képviselőjük (dr. Fülöp Edina ügyvéd) útján eljárva alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozók az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján – a Szolnoki Törvényszék 6.P.20.856/2023/5. számú és a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.084/2024/10. ítéletére is kiterjedő hatállyal – a Kúria Pfv.IV.20.289/2025/5. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt nyújtották be. Az indítványozók álláspontja szerint az ítéletek sértik az Alaptörvény VI. cikk (1)–(2) bekezdéseit, a XV. cikkét, XVI. cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikkét és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az indítvány és a bírósági határozatok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [4] 2.1. Az indítványozó1 és férje 2013-ban kötöttek házasságot. Ezt megelőzően élettársi kapcsolatban éltek mely során az Indítványozó1 – későbbi férje hozzájárulásával – megállapodott egy másik házaspárral, hogy „dajka anyaként” kihordja gyermeküket. Az embrió beültetését követően az Indítványozó1. a biológiai apával gyermekelhelyezés tárgyú megállapodást kötött, mely szerint a születendő gyermek automatikusan az indítványozó1 férjének családnevén kerül anyakönyvezésre azzal, hogy rögzítik, hogy a gyermek a biológiai apától származik. Megállapodásuk szerint a gyermeket a biológiai apánál helyezik el, illetve a születést követően az indítványozó1 megindítja házastársa vonatkozásában az apaság vélelmének megdöntése iránti pert.

A megállapodás azonban nem ment teljesülésbe, a gyermek az indítványozó1 és férje gondozásában maradt, a férj családi nevén anyakönyvezve.

- [5] Ezt követően az illetékes kormányhivatal az indítványozó2 képviselőjében apaság vélelmének megdöntése iránt indított pert az indítványozó1 férje ellen, melynek nyomán az illetékes járásbíróság megállapította, hogy nem indítványozó1. férje az indítványozó2 biológiai apja, és ennek megfelelően rendelkezett a gyermek születési anyakönyvi kivonatának módosításáról. Az Indítványozó1. a hatósági határozatot megtámadta, mely eljárásban a bíróság jogerős ítélete a hatóság döntését helyben hagyta.
- [6] A jogerős döntést követően egy harmadik személy – akinek korábban kapcsolata volt az indítványozó1-el és tudomása volt a reprodukciós eljárás tényéről – teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatot tett az indítványozó2 személyével kapcsolatban. Ennek nyomán ezt a személyt jegyezték be az anyakönyvi nyilvántartásban apaként az indítványozó2 vonatkozásában. Ezt követően az illetékes [...] Város Polgármesteri Hivatala (a továbbiakban: Polgármesteri Hivatal) határozatában megállapította, hogy a harmadik személy apai elismerő nyilatkozata jogsértő, ennek megfelelően azt nyilvántartásából törölte és az elektronikus anyakönyvi rendszerben tett bejegyzést ezzel kapcsolatban adattörléssel megszüntette. A Polgármesteri Hivatal határozatát azzal indokolta, hogy hivatalos tudomást szerzett az indítványozó2 személyét érintő reprodukciós eljárás tényéről, melynek a teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatot tévő személy semmilyen formában nem volt részese. Megállapította, hogy az elismerő személy nyilatkozattétele során valótlan tartalmú nyilatkozatot tett, ezért az azon alapuló anyakönyvi bejegyzés jogsértő.
- [7] Az indítványozó1 keresete alapján indított eljárásban az eljáró bíróság a Polgármesteri Hivatal határozatát megsemmisítette, megállapította, hogy a Polgármesteri Hivatal saját hatáskörében eljárva nem bírálhatja felül az apai elismerő nyilatkozat valódiságát és az adat törlésének feltételei sem állnak fenn. Az ítéletnek megfelelően újra bejegyzésre került az elismerő nyilatkozaton alapuló apai státusz.
- [8] Ezt követően a Polgármesteri Hivatal – az illetékes kormányhivatallal és felettes szakmai szervvel történt szakmai egyeztetést követően – az elismerő nyilatkozatot tévő személy apai státuszát, illetve [...] Kormányhivatala magát az apai elismerő nyilatkozatot az elektronikus anyakönyvi rendszerből törölte.
- [9] Az indítványozó1 keresete alapján eljáró törvényszék a Polgármesteri Hivatal újabb határozatát – azt alakszerűtlennek minősítve – megsemmisítette. Indokolása szerint az apai elismerő nyilatkozat megtételekor sem házassági köteléken, sem pedig reprodukciós eljáráson alapuló apasági vélelem nem állt fenn, így az apai elismerő nyilatkozat alapján végrehajtott anyakönyvi bejegyzés jogszerűnek minősült.
- [10] Az indítványozók ezt követően indítottak pert a Polgármesteri Hivatal ellen, melyben kérték személyenként 3 000 000 Ft-os sérelemdíj és kamatai megfizetését, közigazgatási jogkörben okozott nem vagyoni károkozás miatt. Keresetüket arra

alapították, hogy az indítványozó² személye vonatkozásában tett teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatot a Polgármesteri Hivatal két ízben is jogsértő módon törölte, melyet egyébként az ügyben eljáró bírósági és hatósági döntések meg is állapítottak. Az indítványozók keresete szerint a Polgármesteri Hivatal eljárásával megsértette a nyugodt családi élethez és a lelki egészséghez fűződő személyiségi jogukat, beavatkozott családi életükbe, annak kialakult rendjét felborította. Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helyt adott, az indítványozó¹ vonatkozásában kötelezte a Polgármesteri Hivatalt 2 000 000 Ft sérelemdíj megfizetésére, míg a keresetet a továbbiakban elutasította. Az elsőfokú bíróság szerint a teljes hatályú apai elismerő nyilatkozat alapján történt anyakönyvi bejegyzés az anyakönyvi eljárásban alappal nem vitatható. Mindemellett a családi élethez való jog sérelme körében csak az indítványozó¹ tekintetében tartotta megalapozottnak arányos sérelemdíj megállapítását, míg az indítványozó² vonatkozásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy életkora, teljes cselekvőképességének hiánya kizárja, hogy lelki egészséghez fűződő joga érdemben sérüljön.

- [11] A felek fellebbezése alapján eljáró Szolnoki Törvényszék mint másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és az indítványozók keresetét teljes egészében elutasította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyta. A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az előzményi közigazgatási perekben tisztázódott, hogy a Polgármesteri Hivatal sérelmezett intézkedései jogsértőek voltak, melyek miatt felvethető volt a személyiségi jog sérelme. Megállapította, hogy az indítványozó². és az indítványozó¹. férje családot alkotnak, és ebben a családmódban semmilyen változás nem következett be. Az indítványozó² tekintetében rögzítette, hogy lelki hátrány elszívését az indítványozók nem bizonyították. A másodfokú eljárásban felmerült az indítványozó² vonatkozásában a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértése, azonban a bíróság felhívása ellenére e tekintetben az indítványozók részéről tényleges előadás nem történt.
- [12] Az indítványozók a másodfokú bírósági ítélet ellen felülvizsgálatot kezdeményeztek a Kúriánál, melyben kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az indítványozó¹ vonatkozásában az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az indítványozó² részére pedig 3 000 000 Ft sérelemdíj megítélését. Másodlagosan az eljáró bíróságok új eljárásra és új határozathozatalra utasítását is kezdeményezték. Az indítványozók kérelmükben a megállapított jogsértő jogalkalmazási hibák alapján a családi élethez való jog mérlegelést nem igénylő megállapíthatósága miatt a sérelemdíj indítványozó²-t érintő megalapozottságára hivatkoztak. Álláspontjuk szerint magánéletükbe indokolatlan beavatkozás történt és az ezzel kapcsolatos hátrányok köztudomású tényként értékelhetőek. A Kúria az indítványozók felülvizsgálati kérelmét nem tartotta alaposnak és a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria

szerint az indítványozók sérelemdíj iránti igénye nem volt alapos. A Kúria álláspontja szerint a családi élethez való jog sérelme érdemben akkor következik be és okoz nem vagyoni hátrányt, ha a családi élet egysége, a családon belüli tényleges kapcsolatok és ezen belül a gyermek mindenkifeletti egyéni érdeke érdemben csorbát szenved. A Kúria megítélése szerint ez jelen esetben nem volt megállapítható, a család integritása nem sérült, az indítványozó2 családban való nevelését a hatósági döntések nem szakították meg. A Kúria értékelése szerint a másodfokú bíróság érdemben helytállóan értékelte a rendelkezésre álló adatokat, valamint nem sértette meg a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó szabályokat, így azok felülmérlegelésére vonatkozó indok nem merült fel.

- [13] 2.2. Az indítványozók ezt követően fordultak az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszukban előadták, hogy álláspontjuk szerint a támadott ítéletek sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) és (2) bekezdéseit, XV. cikkét, XVI. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikkét és XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [14] Az indítványozók álláspontja szerint a VI. cikk (1) és (2) bekezdései, a XVI. cikk (1) bekezdése és a XXIV. cikk sérelmét okozta a Polgármesteri Hivatal két határozata azzal, hogy jogellenesen, hatalmi pozíciójából adódó jogi lehetőségeit túllépve törölte az indítványozó2. vonatkozásában az apai státuszt, ezzel beavatkozott családi életükbe, annak kialakult rendjét felborította. Az indítványozók a XVI. cikk (1) bekezdésének sérelme körében kiemelték, hogy a Polgármesteri Hivatal az eljárás során nem adott lehetőséget arra, hogy az indítványozó2. érdekében a Indítványozó1. érdemben felléphessen, valamint többszörösen magyarázkodásra kényszerült gyermeke előtt a kialakult körülmények miatt.
- [15] A XV. cikk (2) bekezdésében foglalt hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközőnek minősítik az indítványozók azt, hogy az eljáró hatóság előnyként értékelte, hogy az apai státusz rögzítése és az indítványozó2. elhelyezése a reprodukciós eljárásban közreműködő személynél azért megfelelőbb, mert az kedvezőbb anyagi helyzetben van, mint az Indítványozó1. és férje. Ez azonban csak feltételezés volt, illetve nem vitatta senki azt sem, hogy az indítványozó2 ellátására az indítványozó1 és férje kellő anyagi lehetőségekkel rendelkezik. Mindez az indítványozó1 irányában negatív diszkriminációnak minősül.
- [16] Az indítványozók a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti alapjog sérelmét abban látják, hogy az elsőfokú és a másodfokú bíróság nem tekintette kellően megalapozottnak és nem is értékelte megfelelően az indítványozók előadását annak igazolására, hogy az indítványozó2-t mennyiben érintették rosszul a sérelmezett hatósági határozatok. Abban az esetben, ha a másodfokú bíróság ennek eleget tett volna, akkor a jogerős ítélet az indítványozók számára kedvezőbb lett volna. Ugyanezen alapjogi körben tartja problémásnak azt, hogy az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében foglalt, a lelki egészséghez való jog sérelmének megállapítását úgy zárta ki a másodfokú

bíróság, hogy az indítványozó¹ erre vonatkozó nyilatkozatát és bizonyítékait – eljárási szabályokra hivatkozással – nem vette figyelembe.

- [17] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [18] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozók határidőben nyújtották be. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban megjelölték az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, a támadott bírói döntést, a Kúria Pfv.IV.20.289/2025/5. számú ítéletét, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére. Az indítványozók jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, valamint jogosultságuk és érintettségük egyértelmű, mivel saját ügyükkel összefüggésben terjesztették elő alkotmányjogi panaszukat.
- [19] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának további törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkozzon.
- [20] Az indítványban nem kifejezetten az alapjogi sérelmek megjelölésénél, hanem utalásként szerepel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelme, amelyre az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt {3012/2017. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [25]}. Az indítvány azonban az erre vonatkozó érvelést teljes mértékben nélkülözi, így ebben a vonatkozásban az alkotmányjogi panasz érdemi alkotmányossági vizsgálatára nincs lehetőség.
- [21] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény VI. cikk (1) és (2) bekezdésie, XV. cikke, XVI. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában tartalmaz értékelhető indokolást, ezért a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány ezen elemei megfelelnek-e az Abtv. 29. §-ában szereplő követelményeknek.
- [22] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [23] Az Abtv. 29. §-ában írt egyik feltételt illetően az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a jelen alkotmányjogi panasz egyik elemében sem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy állandó gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog nem nyújt lehetőséget a bírói döntés tartalmi kritikájára. Valamely jogértelmezési hiba, tévedés – még ha az

egyértelmű, nyilvánvaló, esetleg kirívó vagy akár súlyos is – nem jelent alaptörvény-ellenességet {lásd 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.

- [24] A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán megállapította, hogy az indítványozók nem értenek egyet az ügyében eljáró bíróságok által megállapított jogértelmezéssel. Az indítványozók ezen álláspontjával és – szinte kizárólag a sérelmezett bírósági ítéletek szövegének szó szerinti idézését tartalmazó, nem érdemi – érvelésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az eljáró bíróságok a rendelkezésükre álló bizonyítási eszközök segítségével lefolytatott bizonyítás alapján, a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket és azoknak a bíróságok szerint helyes értelmezését tartalmazó részletes indokolás rögzítése mellett alakították ki a sérelemdíj jogalapjával kapcsolatos jogi álláspontjukat. Önmagában az, hogy az indítványozók az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, tévesnek és ezekből kifolyólag magukra nézve sérelmesnek tartják, nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslathoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányosági kérdésnek {3263/2024. (VII. 12.) AB végzés, Indokolás [29]; 3029/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [33]; 1049/2026. (II. 11.) AB határozat, Indokolás [32]}.” Az Alkotmánybíróság nem ténybíróság, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása a bíróságok, végső soron a Kúria feladata {21/2016.(XI.30.) AB határozat, Indokolás [24];3150/2018. (V.7.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság azt sem vizsgálja, hogy a bizonyítékokat helytállóan értékelte-e, illetve a megállapított tényállás megalapozott-e, mivel ez a jogalkalmazó mérlegelési körébe tartozik {3118/2019. (V.29.) AB határozat, Indokolás [45]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza azon következetes gyakorlatát, mely szerint „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d*) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel” {3170/2014. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [8]}. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is irányadónak tekinti továbbá azt a korábbi megállapítását, miszerint „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás

alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti superbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]-[15]. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírálatába.

- [27] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók az alkotmányjogi panaszban törvényességi kérdéseket vetettek fel, az alapügyben eljáró bíróságok jogalkalmazásának kritikáját fogalmazták meg. Tévesnek tartják az ügyben hozott bírói döntéseket, s valójában egy számukra kedvező tartalmú új döntés meghozatalát kívánják elérni. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy önmagában az, hogy az indítványozók a számukra hátrányos, de egyébként részletesen megindokolt bírói döntések érvelését tévesnek, hibásnak, sérelmesnek, illetve a saját meggyőződésükkel ellentétesnek tartják és vitatják, nem alkotmányossági kérdés, így nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a kimondására, ekként az alkotmányjogi panasz befogadására és érdemi vizsgálatára.
- [28] „Önmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok jogi álláspontját, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől” {lásd. 3332/2022. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [34]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az állított alapjogi sérelmek vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [30] 5. Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró